

ဒီယလေကျမ်း - အမှတ် တစ်ရာခခြောက်ဆယ့်နှစ်

ရတမ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ကာလ — ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ဖွင့်လှစ်ခြင်း

Jeff Pippenger

2024-03-27

ရတမသည် ထိုရူပါရုံကို တည်ထောင်ပြီး ရတမသည် ၎င်း၏ “အချိန်” ၌ ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ သိသာထင်ရှားသော အရာအဖြစ် နားလည်သင့်သည်ကို သူမဖော်ပြထားသော Sister White ၏ ကဋ္ဌာချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

“ဗျာဒိတ်ကျမ်းသည် တံဆိပ်ခတ်ထားသော ကျမ်းဖြစ်သကဲ့သို့ ဖွင့်လှစ်ထားသော ကျမ်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဤကျမ်းသည် ဤကမ္ဘာ့သမိုင်း၏ နောက်ဆုံးရက်များတွင် ဖြစ်ပျက်လာမည့် အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ဤကျမ်း၏ သွန်သင်ချက်များသည် မရောသောအရာများ မဟုတ်ဘဲ၊ နက်နဲလှ၍ နားမလည်နိုင်သော လျှို့ဝှက်ဆန်းကပြန်ချက်များလည်း မဟုတ်ပေ။ ဤကျမ်းအတွင်း၌ ဒီယလေကျမ်းတွင် တွေ့ရသည့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းတစ်ကဋ္ဌာင်းတည်းကိုပင် ထပ်မံ ဆက်လက်ဖော်ပြထားသည်။ ဘုရားသခင်သည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကို ထပ်မံ မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ပြီး၊ ထိုသို့ ပြန်လည်ဖော်ပြခြင်းအားဖြင့် ၎င်းတို့အား အရေးကြီးမှု ပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောတော်မူသည်။ အရေးကြီးသော အရာများကို သခင်ဘုရားသည် ထပ်တလဲလဲ မိန့်ဆိုတော်မူသည် မဟုတ်။” Manuscript Releases, volume 9, 8.

“ထာဝရဘုရားသည် အရေးကြီးသော အရာများကို ထပ်ခါတလဲလဲ မပြောတတ်” သကဲ့သို့၊ ရတမနှင့် ဆက်နွယ်သော “အချိန်ကာလများ” သည် ထပ်ခါတလဲလဲ ဖော်ပြထားသည်။ ရတမနှင့် ဆက်နွယ်သော “အချိန်” ကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းသည် “အလွန်အရေးကြီးသော” အရာဖြစ်သည်။ အကခြင်းမူကား၊ ထိုအရာကပင် ရူပါရုံကို တည်ထောင်ပေးသော အကခြင်းအရာအဖြစ် ရတမကို ဖော်ထုတ်ပေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်ချုပ်မှု၏ တစ်ထောင်နှစ်ရာခခြောက်ဆယ့်နှစ်ကာလကို ဒီယလေကျမ်းနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့၌ တိုက်ရိုက် ခုနစ်ကိမြီ ရည်ညွှန်းထားသည်။

ထိုသူသည် အမိန့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်၍ ကြီးမားသော စကားများကို ပြောဆိုလိမ့်မည်။ အမိန့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကိုလည်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စေလိမ့်မည်။ ကာလများနှင့် ပညတ်တရားတို့ကို ပြောင်းလဲရန် ကံကြည်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်လည်း ကာလတစ်ကာလ၊ ကာလနှစ်ကာလနှင့် ကာလတစ်ဝက်ပတ်လုံး သူ၏လက်သို့ အပ်နှံခြင်းခံရကပြီမည်။ ဒီယလေ ၇:၂၅။

ထိုအခါ မဖြစ်ရမည့်အပေါ်၌ ရပ်လျှက် ပိတ်ချောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူက မိမိ၏ လက်ယာလက်နှင့် လက်ဝဲလက်ကို ကောင်းကင်သို့ မှုကြောက်၍ ထာဝရ အသက်ရှင်တော်မူသော အရှင်ကို တိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆိုသည်ကို ငါကပြော၏။ ထိုကာလသည် ကာလတစ်ကာလ၊ ကာလနှစ်ကာလနှင့် ကာလတစ်ဝက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသော လူမျိုး၏ တန်ခိုးကို ခွဲဖြန့်ပျက်ဆီးခြင်းကို အပိုပြီးတိုင် ဆောင်ရွက်ပြီးသောအခါ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ပြီးစီးလိမ့်မည်။ ဒီယလေ ၁၂:၇။

သို့ရာတွင် ဗိမာန်တော်၏ အပြင်ဘက်ရှိ အမိုးမဲ့တရားရုံးကို ချွန်ထား၍ မတိုင်းနှင့်။ အကခြင်းမူကား၊ ထိုအရာကို လူမျိုးခြားတို့အား ပေးအပ်ထားပါပြီဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသော မှီပြုတော်မူ လေးဆယ့်နှစ်လတိုင်အောင် နင်းချလေိမ့်မည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၁:၂။

ငါ၏ သက်သေခံနှစ်ဦးအား ငါသည် အာဏာပေးမည်။ ထိုသူတို့သည် အိတ်စက်ကို ဝတ်လျက် ရက်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခန့် ဖြစ်ပေါ်လာမည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၁:၃။

မိန်းမသည် တစ်သို့ ထွက်ပြေးလေ၏။ ထိုအရပ်၌ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော်မူသော နရောတစ်ခုရှိ၍၊ သူမကို ထိုအရပ်၌ ရက်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခန့် ဖြစ်ပေါ်လာမည်လို့ ကျွမ်းမိုးစေတော်မူခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၂:၆။

မိန်းမအားလည်း မမြောက်စွာသော လင်းယုန်ကီ၏ အတောင်နှစ်ဖက်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုကမ္ဘာ၌ သူမသည် မြေ၏မျက်နှာမှ လွတ်၍ တောကုန်တာရသို့၊ မိမိ၏နရောသို့ ပျံသန်းသွားကာ၊ ထိုအရပ်၌ ကာလတစ်ကာလ၊ ကာလနှစ်ကာလနှင့် ကာလတစ်ဝက်ပတ်လုံး အာဟာရပေး၍ ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ခံရ၏။ ဗျာဒိတ် ၁၂:၁၄။

ထိုသူအား ကြီးမြတ်သောစကားများနှင့် ဘုရားသခင်ကိုစစ်ကားသောစကားများကို ပြောဆိုသောနှုတ် တစ်ခုကို ပေးအပ်တော်မူ၏။ ထိုပြင် လေးဆယ်နှစ်လတိုင်တိုင် အာဏာကို အသုံးပြုနိုင်ရန် သူအား အာဏာကိုလည်း ပေးအပ်တော်မူ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း 13:5။

ဤတိုက်ရိုက်ရည်ညွှန်းချက် ခုနစ်ခုသည် ရောမ၏ အနာဂတ်တိဆိုင်ရာ သီးသန့်လက္ခဏာရပ် မတူကွဲပြားမှုများကို ဖော်ပြထားသည်။ ရောမကို ထုတ်ဖော်ပြောထားသည်မှာ ထိုကျမ်းပိုဒ်များ၌ပင် ဖြစ်သည်။ ဆစ်စတာဂိုက်ကလည်း ဤအချိန်ကာလများကို “သုံးနှစ်ခွဲ သို့မဟုတ် ၁၂၆၀ ရက်” ဟူ၍လည်း ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားခြင်း ထပ်မံပြောဆိုသည်။ “သုံးနှစ်ခွဲ” သို့မဟုတ် “တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခန့်ခန့်” ဟူသောစကားရပ်များကို သင်သည် သမမာကျမ်းစာ၌ မတွေ့ရပါ။ ဆစ်စတာဂိုက်သည် ထိုခုနစ်ခုသော ရည်ညွှန်းချက်များ၏ တွက်ချက်မှုကို သက်ဆိုင်ရာအတိုင်းသာ အသုံးပြုနေခြင်းဖြစ်သည်။

အခန်း ၁၃ (အခန်းငယ် ၁-၁၀) တွင် “ကျားသစ်နှင့်တူသော” အခြားသားရဲတစ်ကောင်ကို ဖော်ပြထားပြီး၊ ထိုသားရဲအား နဂါးက “မိမိ၏ တန်ခိုး၊ မိမိ၏ ရာဇပလ္လင်၊ များစွာသော အာဏာ” ကို ပေးခဲ့သည်။ ပရိုတက်စတင့်အများစု ယုံကြည်ခဲ့ကြသကဲ့သို့၊ ဤသင့်ကတေသည် ရှေးရောမအင်ပါယာ လက်ဝယ်တွင် တစ်ချိန်က ရှိခဲ့သော တန်ခိုး၊ ရာဇပလ္လင်နှင့် အာဏာကို အမွေဆက်ခံရရှိသော ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ကျားသစ်နှင့်တူသော ထိုသားရဲနှင့်စပ်လျဉ်း၍ “ကြီးစွာသောစကားများနှင့် ဘုရားကို ပြုစုသောစကားများကို ပြောရန် နှုတ်ကို သူအား ပေးခဲ့၏။... ထိုသားရဲသည် ဘုရားသခင်ကို ပြုစုရန်၊ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ တံတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နေကဏ္ဍတို့ကိုလည်းကောင်း ပြုစုရန် မိမိနှုတ်ကို ဖွင့်၏။ ထိုသားရဲအား သန်ရှင်းသူတို့နှင့် စစ်တိုက်၍ သူတို့ကို အနိုင်ယူရန်လည်း ပေးခဲ့၏။ လူမျိုးစုအပေါင်းတို့၊ ဘာသာစကားအမျိုးမျိုးတို့၊ လူမျိုးနိုင်ငံအပေါင်းတို့အပေါင်းလည်း အာဏာကို သူအား ပေးခဲ့၏” ဟု ကပြထားသည်။ ဒန်နီယလေ ၇ တွင် ဖော်ပြထားသော ချိုငယ်၏ အကခြင်းဖော်ပြချက်နှင့် အလွန်နီးစပ်စွာ တူညီသော ဤပရောဖက်ပြုချက်သည် သံသယမရှိဘဲ ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်ကို ညွှန်ပြနေသည်။

“သူအား လေးဆယ်နှစ်လ ဆက်လက်အုပ်စိုးနိုင်ရန် အာဏာပေးအပ်ခဲ့၏။” ထိုပြင် ပရောဖက်က ‘သူ၏ ခေါင်းတစ်လုံးသည် သေသင့်သော ဒဏ်ရာခံရသကဲ့သို့ ငါမငြိ၏’ ဟုဆိုသည်။ ထိုနောက်လည်း ‘ဖမ်းဆီးသွားခြင်းသို့ ဦးဆောင်သောသူသည် ဖမ်းဆီးသွားခြင်းသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရမည်။ ဓားဖြင့် သတ်သောသူသည် ဓားဖြင့် အသတ်ခံရရမည်’ ဟုဆိုပြန်သည်။ လေးဆယ်နှစ်လဆိုသည်မှာ ဒီယလေ ၇ ၌ ဖော်ပြထားသော ‘ကာလတစ်ကာလ၊ ကာလနှစ်ကာလနှင့် ကာလတစ်ဝက်’ နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်၍၊ သုံးနှစ်ခွဲ၊ သို့မဟုတ် ၁၂၆၀ ရက် ဟူသောကာလကို ဆိုလိုသည်။ ဤသည်မှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးကို ဖိနှိပ်မည့် ကာလဖြစ်သည်။ ယခင်အခန်းများတွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ဤကာလသည် A.D. 538 တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏

အထက်စီးမှ စတင်ခြင်းနှင့်အတူ အစပုဂ္ဂိုလ် 1798 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းသည် ပြင်သစ်စစ်တပ်၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ရပြီး ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် သစေသေဒဏ်ရာကို ခံခဲ့ရသဖြင့် 'ဖမ်းဆီးသွားခြင်းသို့ ဦးဆောင်သောသူသည် ဖမ်းဆီးသွားခြင်းသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရမည်' ဟူသော ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြည့်စုံခဲ့သည်။" The Great Controversy, 439.

ထို့ပင် "ရောမ" ကို "ဖော်ပြသော "အချိန်" အဖွဲ့ သုံးနှစ်ခွဲကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ပေးအပ်သော အာဏာရှိသဖြင့်၊ သမုမာကျမ်းစာအတွင်း ရောမကို ရည်ညွှန်းသော အခါများကိုးကားချက်များလည်း ပါဝင်ထွက်လာသည်။

သို့ရာတွင် ငါသည် အမှန်တကယ် သင်တို့အား ပြောသည်ကား၊ ဧလိယ၏ လက်ထက်၊ မိုးကောင်းကင်ကို သုံးနှစ်ခွဲခြောက်လပိတ်ထားသဖြင့် တစ်ပြည့်လုံး၌ အလွန်ကြီးမားသော အစာခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သော အချိန်ကာလ၌၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မှတ်ဆိုးမများစွာ ရှိကုန်၏။ လူကာ ၄:၂၅။

ဧလိယ၏ သုံးနှစ်ခွဲကာလသည်၊ သီအာတိုရအသင်းတော်၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအုပ်စိုးသော ရောမကို သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ် ယဇေဗလေနှင့် ထိုကာလကို ဆက်စပ်စေသည်။

သို့ရာတွင် သင့်အပေါ်၌ ငါသည် အပူပြင်းစရာ အနည်းငယ်ရှိသေး၏။ အကခြင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုမိမိ ပရောဖက်မဟိရှိဟု ခေါ်ဝေါ်သော ထိုမိန်းမ ယဇေဗလေကို သင်သည် ခွင့်ပြုချက်ရှိသဖြင့်၊ သူမသည် ငါ၏ကျွန်ုပ်တို့ကို သွန်သင်၍ မတရားသော မထေ့နုပုခြင်းသို့ ကျရောက်စေကာ၊ ရုပ်တုတို့အား ပူဇော်ထားသော အရာများကို စားစေ၏။ ထို့ပင် သူမ၏ မတရားသော မထေ့နုပုခြင်းမှ နောင်တရရန် အချိန်အလျှောက် ငါပေးခဲ့သော်လည်း၊ သူမသည် နောင်တမရ။ ဗျာဒိတ် ၂:၂၀၊ ၂၁။

ယဇေဗလေအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော စတုတုထအသင်းတော်အား ပေးအပ်ထားသော "အချိန်" သည် "နရောကာလ" တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။

ဧလိယသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့သော စိတ်ဝိညာဉ်အာရုံများနှင့် သက်ဆိုင်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ မိုးမရွာစေခြင်းငှာ အလွန်တရာစိတ်အားထက်သန်စွာ ဆုတောင်းခဲ့၏။ ထိုနောက် သုံးနှစ်နှင့် ခြောက်လပိတ်လုံး မကြော်ငြာခြင်း မိုးမရွာခဲ့။ ယာကုပ် ၅:၁၇။

လေးဆယ်နှစ်လသည် တစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ရက်နှင့် အတူတူဖြစ်ကခြင်းကို မှတ်ချက်ပြုရာတွင်၊ Sister White သည် ထိုကာလကို ခရစ်တော် ရည်ညွှန်းတော်မူခဲ့သော "ထိုနရောကများ" ဟူ၍ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။

ဤနရော၌ ဖော်ပြထားသော အချိန်ကာလများ— "လေးဆယ်နှစ်လ" နှင့် "တစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ရက်"—သည် တူညီသောကာလတစ်ရပ်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်ပြီး ခရစ်တော်၏အသင်းတော်သည် ရောမထံမှ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုကို ခံရမည့်အချိန်ကို တူညီစွာ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ အမတ်ဆိုးလွမ်းမိုးမှု၏ ၁၂၆၀ နှစ်ကာလသည် A.D. 538 တွင် စတင်ခဲ့ပြီး၊ ထိုကပြော 1798 တွင် အဆုံးသတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ပြင်သစ်တပ်မတော်သည် ရောမမြို့သို့ ဝင်ရောက်ကာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကို အကျဉ်းသားအဖြစ် ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီး၊ သူသည် ပြည်နှင့်ဒဏ်ခံရစဉ် သေဆုံးခဲ့သည်။ ထိုနောက် မကပြော ပုပ်ရဟန်းမင်းအသစ်တစ်ပါးကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခဲ့သော်လည်း၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ပုပ်ရဟန်းမင်းအဆင့်ဆင့်ဖွဲ့စည်းပုံသည် ယခင်က ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော အာဏာကို မည်သည့်အခါမျှ ပြန်လည် အသုံးချနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။

“အသင်းတော်အပေါ်ရှိညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းသည် ၁၂၆၀ နှစ်ကာလတစ်လျှောက်လုံး မဆက်လက်ခဲ့ပေ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးအပေါ် သနားကရုဏာတော်ဖြင့် သူတို့၏ မီးကဲ့သို့ပြင်းထန်သော စမ်းသပ်မှုကာလကို တိုစတော်မူ၏။ အသင်းတော်အပေါ် ကျရောက်မည့် ‘ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခ’ ကို ကြိုတင်မိန့်တော်မူရာတွင် ကယ်တင်ရှင်က ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့သည်— ‘ထိုန့ရေးကံများကို မတိုစကေပြု၍ မည်သည့်အသားတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မကယ်တင်ခြင်းခံရကလျှင်မည်မဟုတ်။ သို့သော် ရှေးကတော်မူသောသူတို့၏အကျိုးကကြောင့် ထိုန့ရေးကံများကို တိုစကေပြုမည်။’ မဿ ၂၄:၂၂။ ပုပြင်ပြခြင်းလဲရေး၏ သက်ရောက်မှုအားဖြင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းသည် ၁၇၉၈ မတိုင်မီ အဆုံးသို့ရောက်ခဲ့သည်။” The Great Controversy, ၂၆၆။

ခရစ်တော်နှင့် ဆစုစတာ ပိုက်တိုသည် “ထိုန့ရေးကံများ” ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရာဇာမကို ခွဲခြားဖော်ပြသော “ကာလ” အဖွဲ့ သတ်မှတ်ဖော်ပြကြသည်။ ဒန့်နီယလေသည် အခန်းကြီး ၁၁ ၏ အပိုဒ် ၃၁ တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို မကြီးကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ တင်မြှောက်ခြင်းနောက် လိုက်လာသော နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုအကြောင်း ပြောဆိုရာ၌၊ ထိုနှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကာလကို “န့ရေးကံများစွာ” ဟု ဖော်ပြထားသည်။

တပ်မက်သော လက်ရုံးတို့သည် သူ၏ဘက်၌ ပေါ်ထွန်းကလွန်မည်။ ထိုသူတို့သည် ခွန်အား၏ သန်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစကေပြုမည်။ အစဉ်မပြတ် ပူဇော်သော ယဇ်ကိုလည်း ပယ်ရှားကလွန်မည်။ လူသူမရှိအောင် ဖျက်ဆီးစသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာကိုလည်း ထားရှိကလွန်မည်။ ပဋိညာဉ်တရားကို ဆန်ကျင်၍ ဆိုးယုတ်ပြုသောသူတို့ကို သူသည် ချော့မော့စကားများဖြင့် ဖောက်ပန်စေမည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့၏ ဘုရားသခင်ကို သိကျွမ်းသော လူတို့သည် အားကြီး၍ ကြီးမှားသော အမှုများကို ပြုကြကလွန်မည်။ လူမျိုးအတွင်း ဉာဏ်ပညာရှိသောသူတို့သည် လူများစွာကို သွန်သင်ကလွန်မည်။ သို့သော် သူတို့သည် ရက်ပေါင်းများစွာ ဓားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မီးလျှံဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိမ်းသွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ လူယူခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း လဲကျကလွန်မည်။ ဒီယလေ ၁၁:၃၁-၃၃။

ရာဇာမသည် မိမိနှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိသော ပရောဖက်ပြုထားသည့် အချိန်ကာလနှင့်ပတ်သက်၍ ထင်ရှားဖော်ပြခဲ့ရသည်။ ထိုကကြောင့်ပင် ပေါ်လူက အပူဖြူ၏လူသည် “မိမိအချိန်၌” ဖော်ထုတ်ခံရမည်ဟု ဆိုထားသည်။ ရာဇာမသည် ထိုရူပါရုံကို တည်ထောင်ပေးသည်ဟူသော အချက်မှာ—ထိုရူပါရုံကို ကျွန်ုပ်တို့ မသိလျှင် ပျက်စီးရမည်ဖြစ်သောကြောင့်—အဘယ်ကြောင့် ထိုပရောဖက်ပြုထားသည့် အချိန်ကာလကို မကပြုခဏလည်းကောင်း၊ နည်းလမ်းမျိုးစုံဖြင့်လည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသနည်းကို ရှင်းလင်းစွာ ဖော်ထုတ်ပေးသည်။ အကြောင်းမှာ ဘုရားသခင်သည် “အရေးမကြီးသော အရာများကို ထပ်တလဲလဲ မပြောတတ်” သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယခင်ကျမ်းပိုဒ်များ၌လည်း ထိုအချိန်ကာလ၏ အဆုံးကို အမှတ်အသားပြု၍ ဖော်ပြထားသည်။

လူမျိုးအတွင်း၌ နားလည်သဘောပေါက်သောသူတို့သည် လူများစွာကို သွန်သင်ကလွန်မည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် ဓားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မီးလောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ လူယူဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရက်ပေါင်းများစွာ ကျဆုံးကလွန်မည်။ ယင်းသို့ သူတို့ကျဆုံးကပြုသောအခါ အနည်းငယ်သော အကူအညီဖြင့် ကယ်ဆယ်ခြင်းခံရကလွန်မည်။ သို့သော် လူများစွာသည် ချော့မော့သောစကားများဖြင့် သူတို့နှင့် ပူးပေါင်းကလွန်မည်။ နားလည်သဘောပေါက်သောသူတို့အနက် အချို့လည်း ကျဆုံးကလွန်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်သည်မှာ သူတို့ကို စမ်းသပ်ရန်၊ စင်ကပြန်စေရန်၊ ဖြစ်စေရန်ဖြစ်၍ အဆုံးကာလတိုင်အောင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား သတ်မှတ်ထားသောအချိန်သည် ရှိသေးသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒီယလေ ၁၁:၃၃-၃၅။

“အဆုံးကာလ” သည် “သတ်မှတ်ထားသောကာလတစ်ခုအတွက်သာ” ဖြစ်သည်။ “သတ်မှတ်ထားသော” ဟူသော ဟီဘရူးစကားလုံးမှာ “moed” ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏အဓိပ္ပာယ်မှာ သတ်မှတ်ထားသောအချိန်တစ်ချိန် သို့မဟုတ် ချိန်းဆိုချက်တစ်ရပ် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဒန်နီယလကျမ်းအတွင်းရှိ “သတ်မှတ်ထားသောကာလ” ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ သက်ဆိုင်မှုနှင့် အရေးပါမှုကို ၎င်းအား မည်မျှမကပြောစာ ရည်ညွှန်းထားသည်ဖြင့် ဖော်ထုတ်ထားသည်။ လာအိုဒီကိယ အက်ဒဗန်တစ်တိုအနက် အနည်းငယ်မျှပင် မဟုတ်လျှင် မည်သူမျှ ၁၉၈၉ ခုနှစ်သည် “အဆုံးကာလ” တစ်ရပ်ဖြစ်ခဲ့သည်ကို အသိအမှတ်မပုကြပါ။ ထိုကမ္ဘာနှင့် ၁၉၈၉ ခုနှစ်သည်လည်း သတ်မှတ်ထားသောကာလတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကာလမှာ တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ လှုပ်ရှားမှုအတွက် အသိပညာကို တံဆိပ်ဖိညှိဖွင့်ပေးမည့်အချိန်အဖြစ် ဘုရားသခင်က ချိန်းဆိုထားသော ချိန်းဆိုချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဤအကြောင်းကမ္ဘာနှင့် ဒန်နီယလကျမ်းသည် “သတ်မှတ်ထားသောကာလ” သည် “အဆုံးကာလ” ရောက်ရှိလာခြင်းကို မှတ်သားပြောသည်ဟူသောအချက်အတွက် သက်သေများကို ပေးထားသည်။ ဒန်နီယလအခန်း ၈ တွင် ဤပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ သင့်ကတောက် တင်ပြထားသည်။

ထိုအခါ ဥလိုင်မမြစ်ကမ်းနှစ်ဖက်အကွားမှ လူတစ်ဦး၏အသံကို ငါကြားရ၏။ ထိုအသံက ခေါ်၍၊ “ဂါဗရီလ၊ ဤသူအား ရှုပါရုံကို နားလည်စေလေ့” ဟု ဆို၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် ငါရပ်နေရာအနီးသို့ လာ၏။ သူရောက်လာသောအခါ ငါသည် ကြောက်ရွံ့၍ မျက်နှာချ၍ ပြင်ပလံကျ၏။ သို့သော် သူက ငါ့အား၊ “လူသား၊ နားလည်လေ့။ အကြောင်းမူကား ထိုရုပ်ပုံသည် အဆုံးကာလနှင့်ဆိုင်၏” ဟု ဆို၏။ ယခု သူသည် ငါနှင့် စကားပြောနေစဉ်၊ ငါသည် မမြဲပြည့်သို့ မျက်နှာမူလျက် အိပ်မောကျသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ သို့ရာတွင် သူသည် ငါ့ကို ထိကိုင်၍ တည့်တည့်ရပ်စေ၏။ ထိုနောက် သူက၊ “ကညွှန်လေ့၊ အမျက်တော်၏ နောက်ဆုံးကာလ၌ ဖြစ်မည့်အရာကို ငါသည် သင့်အား သိစေမည်။ အကြောင်းမူကား ခန့်မှန်းထားသောအချိန်၌ အဆုံးသည် ရောက်လိမ့်မည်” ဟု ဆို၏။ ဒီယလေ ၈:၁၆-၁၉။

အခန်း ၁၁ နှင့် အလားတူပင်၊ ဤအခန်းငယ်များတွင် “time of the end” ဟူသော စကားစုအတွင်းရှိ “end” ဟူသော စကားလုံးသည် “appointed” ဟု ဘာသာပြန်ထားသည့် စကားလုံးနှင့် မတူညီသော ဟီဘရူးစကားလုံးတစ်လုံးဖြစ်သည်။ “time of the end” သည် သတ်မှတ်ထားသောအချိန်၌ စတင်သော ကာလတစ်ရပ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ “the time appointed” (moed) သည် သတ်မှတ်ထားသော ချိန်းဆိုချက်တစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး “the time of the end” (ဟီဘရူးစကားလုံး “gets”) သည် သတ်မှတ်ထားသောအချိန်၌ စတင်သော အချိန်ကာလတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ရောမကို ဖော်ထုတ်ပြောသည်မှာ ထို “အချိန်” ပင်ဖြစ်ပြီး ထို “အချိန်” သည် အလွန်အရေးကြီးသောကြောင့် ထိုအချိန်ကာလ၏ အဆုံးနှင့် ထိုအချိန်၏ အဆုံးနောက် လိုက်လာသော ကာလကို သက်သေတော်များစွာဖြင့် ကိုယ်စားပြုပေးပြထားသည်။ ဒီယလေ အခန်း ၁၁ ၏ အခန်းငယ် ၂၄ တွင် အယူဝါဒမရှိသေးသော ရောမကို “အချိန်” တစ်ကာလအတွက် လောကကို အုပ်စိုးနေသောအဖြစ် သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ထားသည်။

သင့်ကတောက်ရာ “အချိန်” တစ်ခုသည် သုံးရာခိုင်နှုန်းဆယ်နှစ်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား သမုမာကျမ်းစာအရ နှစ်တစ်နှစ်၌ ရက်ပေါင်း သုံးရာခိုင်နှုန်းဆယ် ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အယူမှားရောမသည် “အချိန်” တစ်ခုကပြ အုပ်စိုးခဲ့ပြီး ပုပ်ရဟန်းမင်းရောမသည် “အချိန်တစ်ခု၊ အချိန်များနှင့် အချိန်တစ်ဝက်” ကပြ အုပ်စိုးခဲ့သည်။ ယခုအတော်ရောမသည် သင့်ကတောက်ရာ “နာရီ” တစ်နာရီ၊ သို့မဟုတ် သင့်ကတောက်ရာ “လေးဆယ့်နှစ်လ” ကပြ အုပ်စိုးသည်။ 1844 ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် မရှိတော့သဖြင့် “နာရီ” နှင့် “လေးဆယ့်နှစ်လ” သည် မကပြမိထုတ်ပြန်လာမည့် တနှင့်ဂနွေပဒေမေ လူသားတို့၏ ကျေးဇူးတော်ကာလပိုင်းသိမ်းချိန်တိုင်အောင်ရှိသော ကာလဖြစ်သည်။ သို့သော် အယူမှားရောမသည် ခရစ်မတိုင်မီ 31 ခုနှစ်၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သော Actium စစ်ပွဲမှစ၍ Constantine သည် အင်ပါယာ၏

မျိုပြာဏ်ကို အဒေ 330 ခုနှစ်တွင် Constantinople သို့ ရွှေပေခြင်းသည်အချိန်တိုင်အောင် အမေရိကားဆုံးအာဏာဖြင့် အုပ်စိုးခဲ့သည်။ အောက်ပါကျမ်းပိုဒ်များသည် အယူမှားရောမအကခြင်းကို ဆိုနကေခြင်း ကျွန်ုပ်တို့ သိကြသည်။ အကခြင်းမူကား ခရစ်တော်ကို “ပဋိညာဉ်၏မင်းသား” အဖြစ် ဖော်ပြထားပြီး၊ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်တင်သတ်ဖတ်ခြင်းခံရစဉ် “ချီးဖျက်ခြင်းခံရမည်” ဟု ဖော်ပြထားသောကခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်၌ အုပ်စိုးနေသော အာဏာမှာ အယူမှားရောမဖြစ်သဖြင့် ယခု ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာကမြည့် ကျမ်းပိုဒ်များသည် အယူမှားရောမကို ဖော်ထုတ်ပြသနေသည်။

ထိုသူ၏နရော၌ ယုတ်မာသောသူတစ်ဦး ပေါ်ထွန်းလာလိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော်၏ဘုန်းအသရေကို သူအား မပေးကပြာဏ်လည်း၊ သူသည် ငါမြီးချမ်းသကဲ့သို့ ဝင်လာ၍ ချော့မော့သောစကားများဖြင့် နိုင်ငံတော်ကို ရယူလိမ့်မည်။ လူမ်းမိုးသောရလေ့မ်းမိုးခြင်း၏တပ်များကဲ့သို့သောအင်အားများသည် သူ၏ရှေ့မှောက်၌ လူမ်းမိုးခြင်းခံရ၍ ကျိုးပဲ့ကပြာဏ်မည်။ ဟုတ်ပေ၏။ ပဋိညာဉ်တော်၏မင်းသားလည်း ထိုသို့ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူနှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ပြီးနောက် သူသည် လှည့်ဖျားစွာ ပျံ့နှံ့လိမ့်မည်။ အကခြင်းမူကား၊ သူသည် တက်လာ၍ လူအနည်းငယ်နှင့်ပင် အားကပြာဏ်လာလိမ့်မည်။ သူသည် ပြည်နယ်၏ အဆီအနှစ်အများဆုံးသောအရပ်များသို့ပင် ငါမြီးချမ်းသကဲ့သို့ ဝင်ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုနောက် သူ၏ဘိုးဘေးတို့ မပျိုးသောအမှု၊ သူ၏ဘိုးဘေးတို့၏ဘိုးဘေးများပင် မပျိုးသောအမှုကို ပြုလိမ့်မည်။ သူသည် လူယူရာဥစ္စာ၊ အဖျက်အဆီးမှရသောဥစ္စာနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို သူတို့အကပြား ဖြန့်ဝေလိမ့်မည်။ ဟုတ်ပေ၏။ ခံတပ်များကို ဆန့်ကျင်၍ မိမိအကခြာစည်များကို ကာလတစ်ပါးအထိ ကြိုတင်စီစဉ်လိမ့်မည်။ ဒီယလေ ၁၁:၂၁-၂၄။

ဤပိုဒ်များ၏ နောက်ဆုံးစကားစုတွင် ပါရှိသော “against” ဟူသော စကားလုံးသည် အမှန်အားဖြင့် “from” ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပြီး၊ ထိုအပိုဒ်သည် သက်သေပြောဆိုနေသည်မှာ ပဂန်ရောမသည် မိမိ၏ အခိုင်အမာခံတပ်ဖြစ်သော (ရောမမျိုး) “မှ” သုံးရာခွဲခြာကဆယ်နှစ်ကပြ အုပ်စိုးမည် (သူ၏ အကခြာစည်များကို ကြိုတင်ဖော်ပြမည်) ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

“အခန်းငယ် ၂၄။ သူသည် ပြည်နယ်၏ အဆီအနှစ်အကျယ်ဝန်းသော အရပ်များသို့ပင် ငါမြီးသက်စွာ ဝင်ရောက်မည်။ သူ၏ဘိုးဘေးတို့မပျံ့သမျှကိုလည်းကောင်း၊ သူ၏ဘိုးဘေးတို့၏ ဘိုးဘေးများမပျံ့သမျှကိုလည်းကောင်း၊ သူပျံ့မည်။ သူသည် လူယူသည့်အရာ၊ လက်ရသည့်ဥစ္စာ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို သူတို့အကပြား၌ ဖြန့်ဝေမည်။ ထိုပင် ခံတပ်များကို ဆန့်ကျင်၍ မိမိ၏အကခြာစည်တို့ကို ချမှတ်မည်။ သို့ရာတွင် ကာလတစ်ရပ်အထိသာ ဖြစ်မည်။”

“ရောမခေတ်မတိုင်မီက နိုင်ငံများသည် တန်ဖိုးကီးဥသော ပြည်နယ်များနှင့် ကျယ်ပြန့်သော နယ်မြေများကို ရယူဝင်ရောက်လေ့ရှိသည့် ပုံမှန်နည်းလမ်းမှာ စစ်နှင့် အောင်နိုင်မှုအားဖြင့် ဖြစ်သည်။ ယခုမူ ရောမသည် ဖခင်များ သို့မဟုတ် ဖခင်တို့၏ ဖခင်များပင် မပျံ့နှံ့သည့် အရာကို ပျံ့နှံ့စေလာသည်။ အမိန့်တရားမှာ၊ ဤသို့သော အပိုင်ရယူမှုများကို ငါမြီးချမ်းသော နည်းလမ်းများအားဖြင့် လက်ခံရယူခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယခင်က မကပြားဖူးသေးသော ထုံးတမ်းတစ်ရပ်ကို ယခု စတင်တည်ထောင်လိုက်သည်မှာ၊ ဘုရင်များက မိမိတို့၏ နိုင်ငံများကို အမွေအနှစ်အဖြစ် ရောမတို့ထံ ချန်လှပ်ပေးအပ်သည့် အကျင့်ပင် ဖြစ်သည်။ ရောမသည် ဤနည်းလမ်းအားဖြင့် ပြည်နယ်ကျွန်းများစွာကို ပိုင်ဆိုင်လာခဲ့သည်။

“ထိုသို့ ရောမ၏ အုပ်စိုးမှုအောက်သို့ ရောက်လာသောသူတို့သည် ထိုအရာမှ အကျိုးအမြတ် အနည်းငယ်မျှမဟုတ်သောအရာကို ရရှိခဲ့ကြသည်။ သူတို့အား ကြံနာမှုနှင့် သက်သာခွင့်ပေးသော သဘောဖြင့် ဆက်ဆံခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည် လူယက်ရသော အမြတ်နှင့် သိမ်းဆည်းရသော လက်ရပစ္စည်းတို့ကို သူတို့အကပြား ဝင်ပေးထားသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ရန်သူများမှ ကာကွယ်ခြင်းခံခဲ့ရကပြီဖြစ် ရောမအာဏာ၏ အကာအကွယ်အောက်၌ ငါမြီးသက်ခြင်းနှင့်

လုံချိခြင်းဖြင့် အနားယူခဲ့ကပြန်သည်။”

“ဤကျမ်းပိုဒ်၏ နောက်ပိုင်းအပိုင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ဘီရုဆော့ နယူတန်သည် ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်များကို ဆန့်ကျင်၍မဟုတ်ဘဲ၊ ထိုရဲတိုက်များမှနေ၍ အကဲအမြင်များကို ကြိုတင်စီမံခြင်းဟူသော အနက်ကို ပေးထားသည်။ ရောမလူတို့သည်လည်း တောင်ခုနစ်တောင်ပေါ်တွင်တည်ရှိသော မိမိတို့၏ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသည့်မျိုးကြီးမှု ထိုသို့ ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ‘ကာလတစ်ကာလအထိ’ ဟူသောစကားသည် သံသယမရှိ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကာလတစ်ကာလ၊ နှစ်ပေါင်း ၃၆၀ ကို ရည်ညွှန်းသည်။ ဤနှစ်များကို မည်သည့်အစမှတ်မှ စတင်တွက်ချက်ရမည်နည်း။ ဖြစ်နိုင်ခြေအားဖြင့် နောက်လာမည့်ကျမ်းပိုဒ်၌ ဖော်ပြထားသော အဖော်အပျက်မှ ဖြစ်သည်။”

“အခန်းငယ် ၅၅။ ထိုနောက် သူသည် တောင်ဘက်ရှင်ဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်၍ မိမိ၏တန်ခိုးနှင့် သတုတိကို စစ်သည်အလုံးအရင်းကြီးစွာဖြင့် လှုံ့ဆော်မည်။ တောင်ဘက်ရှင်ဘုရင်လည်း အလွန်ကြီးမား၍ အင်အားတောင့်တင်းသော စစ်သည်အလုံးအရင်းဖြင့် စစ်တိုက်ရန် လှုံ့ဆော်ခံရမည်။ သို့ရာတွင် သူသည် မတည်နိုင်။ အကဲအမြင်မူကား သူတဘက်၌ လျှောက်အကဲအမြင်တို့ကို ကြည့်ကကြိမ်မည်။”

“အခန်းငယ် ၂၃ နှင့် ၂၄ အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယုဒလူတို့နှင့် ရောမတို့အကြား ဖွဲ့စည်းခဲ့သော မဟာမိတ်သဘောတူညီမှု၊ ခရစ်မတိုင်မီ ၁၆၁ ခုနှစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ရောမသည် ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အာဏာစိုးမိုးမှုကို ရရှိခဲ့သော အချိန်ကာလသို့ ဆင်းသက်ရောက်ရှိလာကပြန်သည်။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ရှုနေသော အခန်းငယ်သည် တောင်ဘုရင်ဖြစ်သော အဲဂုတ္တုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆန့်ကျင်သည့် အားကောင်းသော စစ်ဆင်ရေးတစ်ရပ်နှင့် ကြီးမား၍ အင်အားတန်ခိုးပိုင်းသော တပ်မတော်များအကြား ထူးခြားအရေးပါသော စစ်ပွဲတစ်ပွဲ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းကို မြင်ကွင်းထဲသို့ ယူဆောင်လာသည်။ ဤကဲ့သို့သော အဖော်အပျက်များသည် ဤအချိန်ဝန်းကျင်တွင် ရောမ၏ သမိုင်း၌ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သလော။—ဖော်ပြချက်မရှိ။ ထိုစစ်သည် အဲဂုတ္တုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ရောမတို့အကြား ဖြစ်ပွားသော စစ်ဖြစ်၍၊ ထိုတိုက်ပွဲသည် အက်တီယမ်တိုက်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ ဤပဋိပက္ခသို့ ဦးတည်စေခဲ့သော အခြေအနေများကို အကျဉ်းချုပ် ကြည့်ရှုကကြိမ်။” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271–273.

အောက်ပါအခန်းငယ်များ၌ ခန့်မှတ်ထားသောအချိန်နှင့် အဆုံးတိုင်ကို ဒီယလောက တစ်ဖန် ပြန်လည်ရည်ညွှန်းထားသည်။

ထိုသူသည် ကြီးမားသောတပ်မက်နှင့်အတူ မိမိ၏အင်အားနှင့် သတုတိကို တောင်ဘက်မင်းကြီးတော်မူ၍ လှုံ့ဆော်မည်။ တောင်ဘက်မင်းကြီးလည်း အလွန်ကြီးမား၍ အားကြီးသော တပ်မက်နှင့် စစ်တိုက်ရန် လှုံ့ဆော်ခံရမည်။ သို့သော် သူသည် မတည်နိုင်ရ။ အကဲအမြင်မူကား၊ သူ့ကိုဆန့်ကျင်သော အကဲအမြင်တို့ကို ကြိုတင်စီမံထားကကြိမ်မည်။ ဟုတ်ပေသည်။ သူ၏အစာစားပွဲမှ အစားအစာဝစေကို စားသုံးသူတို့သည်ပင် သူ့ကို ဖျက်ဆီးကကြိမ်မည်။ သူ၏တပ်မက်သည်လည်း လွှမ်းမိုး၍ ကျွန်ုပ်တို့သွားမည်။ လူအများတို့သည်လည်း သတ်ဖြတ်ခံရ၍ လကျာကကြိမ်မည်။ ထိုမင်းကြီးနှစ်ပါးစလုံး၏ စိတ်နှလုံးတို့သည် မကောင်းမှုကိုပြုရန် ဦးတည်ကကြိမ်မည်။ သူတို့သည် စားပွဲတစ်ခုတည်း၌ မုသာစကားတို့ကို ပြောကကြိမ်မည်။ သို့သော် အောင်မြင်မည်မဟုတ်။ အကဲအမြင်မူကား၊ အဆုံးသည် ခန့်ထားသောအချိန်၌သာ ဖြစ်ရမည်။ ထိုနောက် သူသည် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်အတူ မိမိနိုင်ငံသို့ ပြန်မည်။ သူ၏စိတ်နှလုံးသည် သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို ဆန့်ကျင်လျက် ရှိမည်။ သူသည် အမှူးကြီးများကို ပုဂ္ဂိုလ် မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားမည်။ ခန့်ထားသောအချိန်၌ သူသည် ပြန်လာ၍ တောင်ဘက်သို့ ချီတက်မည်။ သို့သော် ယခင်အကြိမ်ကဲ့သို့လည်း မဟုတ်။ နောက်အကြိမ်ကဲ့သို့လည်း မဟုတ်ရ။ ဒီယလော 11:25–29။

အခန်းရှစ်တွင် ဂါဗြဲလသည် "ခါဇွန်" ဟူသော ရူပါရုံ၊ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်၏ ရူပါရုံသည် ခန့်အပ်ထားသော အချိန်၌ အဆုံးသတ်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုနောက် "အဆုံးကာလ" ဟု ဖော်ပြထားသော ကာလသည် စတင်မည်ဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။ ဤပိုဒ်တွင် "ခန့်အပ်ထားသော အချိန်" သည် သာသနာမဲ့ ရောမအင်ပါယာက ကမ္ဘာကို အမငြိဆုံး အာဏာဖြင့် အုပ်စိုးမည့် နှစ်ပေါင်း သုံးရာခွဲကြောက်ဆယ်၏ အဆုံးကို ဆိုလိုသည်။ ဤပိုဒ်တွင် "အဆုံးကာလ" မရှိပေ။ အကြောင်းမူကား သမိုင်းကာလ ထိုအပိုင်း၏ အဆုံး၌ ဖွင့်လှစ်ခံရရန် တံဆိပ်ခတ်ထားသော အရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဒန်နီယလေ အခန်း ၈ တွင်၊ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်ဖြစ်ပြီးနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာနှင့် တစ်ပိုဒ်နက်တည်း အဆုံးသတ်ခဲ့သော "အမျက်တော်၏ အဆုံးကာလ" ဆိုင်ရာ ရူပါရုံသည် "အဆုံးကာလ" အထိ တံဆိပ်ခတ်ထားခဲ့သည်။ အကြောင်းမူကား၊ ရူပါရုံနှစ်ခုစလုံးအတွက် ခန့်မှတ်ထားသောအချိန်ဖြစ်သည့် 1844 ခုနှစ်တွင် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ အလင်းကို တံဆိပ်ဖြည့်လှစ်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒန်နီယလေ ၁၁:၃၀-၃၆ တွင် "ပထမအမျက်တော်" ၏ အဆုံးဖြစ်သော 1798 ခုနှစ်၌၊ ပထမကောင်းကင်တမန်၏ အလင်းကို တံဆိပ်ဖြည့်လှစ်ခဲ့သည့်အချိန်၌ "အဆုံးကာလ" ဟု ကိုယ်စားပြုပေးသော ကာလတစ်ခု ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အယူမှားရောမ၏ အချိန်ပရောဖက်ပျံချက်တွင် အဆုံးကာလတစ်ခု မရှိဘဲ၊ နှစ်ပေါင်း သုံးရာခွဲကြောက်ဆယ် အဆုံးသတ်သောအချိန်ကို ဖော်ထုတ်ပြောသော ခန့်မှတ်ထားသောအချိန်တစ်ခုသာ ရှိခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် 1798 ခုနှစ်၌ ခန့်မှတ်ထားသောအချိန်နှင့် 1844 ခုနှစ်၌ ခန့်မှတ်ထားသောအချိန်တို့သည် "အဆုံးကာလ" ဟု ကိုယ်စားပြုပေးသော ကာလအတွင်း နားလည်ရမည့် သတင်းစကားတစ်ရပ်ကို နှစ်ခုစလုံး တံဆိပ်ဖြည့်လှစ်ပေးခဲ့ကြသည်။

ရောမသည် ၎င်း၏ ပရောဖက်ပြောလအတွင်း ပရောဖက်ပြောကတေအရ ကိုယ်စားပြုထားသကဲ့သို့ ထင်ရှားဖော်ပြခဲ့ရသည်။ "ကာလတစ်ကာလ၊ ကာလနှစ်ကာလနှင့် ကာလ၏တစ်ဝက်"၊ "လလေးဆယ်နှစ်လ"၊ "ရက်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲကြောက်ဆယ်" နှင့် "နှစ်သုံးနှစ်ခွဲ" တို့သည် အမှောင်ခေတ်အတွင်း ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာက အုပ်ချုပ်ခဲ့သော ကာလကို ကိုယ်စားပြုသော အမျိုးမျိုးသော သင်္ကေတများအနက် အချို့ဖြစ်သည်။ မိလာရေးတော်များ၏ လှုပ်ရှားမှုနှင့် တစ်သန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုကို ဆက်စပ်ပေးသော အချိန်ကာလမှာ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာနှစ်ဆယ်ခွဲကြောက်နှစ် ဖြစ်သည်။ တစ်ရာနှစ်ဆယ်ခွဲကြောက်သည်လည်း ရက်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲကြောက်ဆယ်၏ သင်္ကေတတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူကား ၎င်းသည် ထိုအရေအတွက်၏ ဆယ်ဖိုတစ်ဖို ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ၁၈၆၃ ခုနှစ် ပုန်ကန်ခြင်းမှ ၁၉၈၉ ခုနှစ်၌ ခန့်မှတ်ထားသော အချိန်အထိရှိသည့် နှစ်ပေါင်း တစ်ရာနှစ်ဆယ်ခွဲကြောက်နှစ်က ၁၉၈၉ ခုနှစ်ကို ဘုရားသခင်၏ နောက်ဆုံးနုရေကကာလ လူမျိုးတော်နှင့် တွေ့ဆုံရန် ခန့်မှတ်ထားသော အချိန်အဖြစ် သတ်မှတ်ဖော်ပြသည်။

ဤလူ့လောကကို နောက်လောက၌ ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်တင်ပြမည်။

"ကျွန်ုပ်တို့သည် သမ္မာကျမ်းစာကို မည်သို့ ရှာဖွေလေ့လာရမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အယူဝါဒဆိုင်ရာ တိုင်တံများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု စိုက်ထူထားပြီးနောက်၊ သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုတင်တည်ထောင်ထားသော အမငြိယူဆချက်များနှင့် ကိုက်ညီစေရန် ကြိုးစားရမည်လော။ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့၏ အကျိုးစည်များနှင့် အမငြိသဘာဝထားများကို သမ္မာကျမ်းစာထံ ယူဆောင်လာပြီး အမှန်တရား၏ သမ္မာကျမ်းစာအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သီအိုရီများကို ဘက်စုံအရ တိုင်းတာစစ်ဆေးရမည်လော။ သမ္မာကျမ်းစာကို ဖတ်ရှုသူများစွာ၊ ထိုပင် သင်ကြားပေးသူများပင်လျှင်၊ မိမိတို့ သင်ကြားနေသော သို့မဟုတ် လူ့လောကသေစေ အဖိုးတန်သမ္မာတရားကို နားမလည်ကြချေ။ အမှန်တရားကို ထင်ရှားစွာ

မှတ်သားဖော်ပြထားသော်လည်း လူတို့သည် မှားယွင်းမှုများကို လက်ခံနိုင်စွဲကကြား။ အကယ်၍ သူတို့သည် မိမိတို့၏ အယူဝါဒများကို ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ထံ ယူဆောင်လာပြီး မိမိတို့၏ အယူအဆများ မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပြရန် မိမိတို့၏ အယူဝါဒများ၏ အလင်းဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မဖတ်ဘဲ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြည်ဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့် မျက်စိကန်းခြင်းအတွင်း လျှောက်လှမ်းကပြည်မဟုတ်၊ မှားယွင်းမှုကိုလည်း ထိန်းသိမ်းထားကပြည်။ လူအများသည် သမုမာကျမ်းစာ၏ စကားလုံးများကို မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အမင်္ဂလများနှင့် ကိုက်ညီမညီ အဓိပ္ပာယ်ပေးပြု၍ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မှားယွင်းစွာ အနက်ဖွင့်ဆိုခြင်းအားဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို လမ်းလွဲစကေပြာကဲ့သို့ အခြားသူတို့ကိုလည်း လူညံဖျားကပြည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လေ့လာဆည်းပူးရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နှိမ့်ချသော စိတ်နှလုံးဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်မည်။ ကိုယ်ကျိုးရှာသဘာဝရရှိသမျှ၊ မူလထူးခြားလှစိတ်ရှိသမျှကို ဘေးဖယ်ထားရမည်။ ကာလကပြုရည်စွာ ကိုင်စွဲထားသော အမင်္ဂလယူဆချက်များကို မှားနိုင်ခြင်းမရှိသော အရာများဟူ၍ မယူဆရ။ ယုဒလူတို့၏ ကပြရည်တည်ရှိလာသော အစဉ်အလာများကို မစွန့်လွှတ်လိုသော စိတ်ကပင် သူတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေခဲ့သည်။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အမင်္ဂလယူဆချက်များတွင်ဖြစ်စေ၊ သမုမာကျမ်းစာ၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်များတွင်ဖြစ်စေ ချွေးယွင်းချက်တစ်စုံတစ်ရာကို မမင်္ဂလကပြရန် အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ထားကကြား။ သို့ရာတွင် လူတို့သည် အမင်္ဂလတစ်ရပ်ကို မည်မျှကပြရည်စွာ ကိုင်စွဲထားခဲ့ကပြီစေ၊ ထိုအမင်္ဂလသည် ရေးသားထားသော နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားစွာ ထောက်ခံထားလျှင်၊ ထိုအမင်္ဂလကို စွန့်ပစ်ရမည်။”

“အမှန်တရားကို ရိုးသားစွာ တောင်းတလိုလားသောသူတို့သည် မိမိတို့၏ ရပ်တည်ချက်များကို စိစစ်ဆန်းစစ်ခြင်းနှင့် ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်းအတွက် ဖွင့်လှစ်ပပြောရန် ဝန်လေးမည်မဟုတ်သကဲ့သို့၊ မိမိတို့၏ အယူအဆများနှင့် အကဲဖြတ်မှုများကို ဆန့်ကျင်တားဆီးခံရသောအခါလည်း စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ကပြေ။ ဤသည်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်လေးဆယ်ခန့်က ကျွန်ုပ်တို့အလယ်တွင် ထိန်းသိမ်းမွေးမြူထားခဲ့သော စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ဝိညာဉ်၌ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးနှင့်အတူ စုဝေးကပြု၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် အယူဝါဒ၌ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်ရမည်ဟု ဆုတောင်းကပြော၏။ အကဲဖြတ်မှုမှာ ခရစ်တော်သည် ကွဲပြားတော်မမူကကြားကို ကျွန်ုပ်တို့ သိကပြောကကြားဖြစ်သည်။ အချက်တစ်ချက်ချင်းစီကို အလှည့်ကျ စုံစမ်းစစ်ဆေးခြင်း၏ အကဲဖြတ်မှုအရာအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကပြည်။ ဤသို့သော စုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဆိုင်ရာ အကဲဖြတ်ဆွေးနွေးပွဲများကို ဂမ္ဘာ့ရသဘာဝက လွှမ်းမိုးထားလေ၏။ သမုမာကျမ်းစာကို ကကြားရှုရုံရှိသခြင်းစိတ်နှင့် ဖွင့်ကပြည်။ မကပြေက ကျွန်ုပ်တို့သည် အစာရှောင်ကကြား။ အမှန်တရားကို နားလည်သဘောပေါက်ရန် ပိုမိုသင့်လျော်စေရန်အလို့ငှာ ဖြစ်သည်။ အလွန်အမင်း earnest ဆုတောင်းပိုးနောက် အချက်တစ်ချက်ကို နားမလည်သေးပါက၊ ထိုအချက်ကို ဆွေးနွေးကပြု၍ လူတိုင်းသည် မိမိ၏ ထင်မင်္ဂလယူဆချက်ကို လွတ်လပ်စွာ ဖော်ပြကပြေ၏။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြန်လည် ဒူးထောက်ဆုတောင်းကပြု၍ ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့အား တစ်မျက်နှာတည်းမပြန်စေရန်၊ ခရစ်တော်နှင့် ခမည်းတော်တို့ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့လည်း တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ဖြစ်နိုင်စေရန် ကူညီတော်မူပါရန် အလွန်ရိုးသားပြင်းပြသော တောင်းလျှောက်ခြင်းများသည် ကောင်းကင်သို့ တက်ကပြေ၏။ မျက်ရည်များစွာ ကျခဲ့ကပြည်။ ညီအစ်ကိုတစ်ဦးသည် ကျမ်းပိုဒ်တစ်ပိုဒ်ကို မိမိနားလည်သကဲ့သို့ အခြားတစ်ဦးက မနားလည်နိုင်သောကကြား၍ သူ၏ နားလည်သဘောပေါက်မှု နှောင့်နှေးမိုက်မိုက်ခြင်းကို အပြစ်တင်ဆုံးမလျှင်၊ အပြစ်တင်ခံရသောသူက နောက်ပိုင်းတွင် မိမိ၏ ညီအစ်ကို၏ လက်ကို ကိုင်၍၊ ‘ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မဝမ်းနည်းစကေပြေ။ ယရှေ့သည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ နှိမ့်ချ၍ သင်ယူလက်ခံနိုင်သော စိတ်သဘောကို ထိန်းသိမ်းကပြေ ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုသို့ ပြောကပြေခံရသော ညီအစ်ကိုကလည်း၊ ‘ကျွန်ုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ညီအစ်ကို၊ ကျွန်ုပ်သည် သင့်အပေါ် မတရားပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုနောက်

ကျွန်ုပ်တို့သည် နောက်တစ်ကိမြဲ ဆုတောင်းရာအချိန်သို့ ခူးထောက်ဝင်ရောက်ကပြန်သည်။ ဤနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် နာရီများစွာ ကုန်လွန်စကေပြုသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် တစ်ကိမြဲလျှင် လေးနာရီထက် မပိုဘဲ အတူတကွ လေ့လာကျင့်သင်လည်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ မိမိတို့ခေတ်အတွက် ဖြစ်သော အမှန်တရားကို နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ရန် သမုမာကျမ်းစာကို ဂမဘီရစွာ စုံစမ်းလေ့လာရင်း တစ်ညလုံး ကုန်ဆုံးသွားတတ်သည်။ အချို့သောအခါများတွင် ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ကျွန်ုပ်အပေါ် သက်ရောက်တော်မူပြီး ခက်ခဲနက်နဲသော အပိုင်းများကို ဘုရားသခင် သတ်မှတ်ထားတော်မူသော နည်းလမ်းအားဖြင့် ရှင်းလင်းစေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ပြည့်စုံသော ညီညွတ်ခြင်း ရှိလာလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် စိတ်တစ်ခုတည်း၊ ဝိညာဉ်တစ်ပါးတည်း ဖြစ်ကြ၏။”

“သမုမာကျမ်းစာတော်ကို မည်သည့်လူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အယူအဆနှင့် ကိုက်ညီစေရန် အခမဲ့မကွဲကွဲဘဲ မသုံးစွဲရအောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်အမင်း စိတ်အားထက်သန်စွာ ကြိုးပမ်းခဲ့ကြ၏။ အမေပြင်ကွဲလွဲမှုများ ရှိနေသော၊ အရေးပါမှုနည်းသည့် အချက်များအပေါ် မအာရုံစိုက်ဘဲ နေခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကွာခြားချက်များကို အတတ်နိုင်ဆုံး နည်းပါးစေရန် ကြိုးစားခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် အသက်ဝိညာဉ်တိုင်း၏ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးမှာ ညီအစ်ကိုတို့အကင်း၌ မိမိတပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် ခမည်းတော် တစ်လုံးတစ်ဝတ်ည်း ဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့ တစ်လုံးတစ်ဝတ်ည်း ဖြစ်ကပြုစေဟေ့ ခရစ်တော် ဆုတောင်းတော်မူသည့် ဆုတောင်းချက်နှင့် ကိုက်ညီသော အခြေအနေတော်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာစေရန် ဖြစ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ညီအစ်ကိုတို့ထံမှ တစ်ဦးမဟုတ် နှစ်ဦးသည် တင်ပြထားသော အမေပြင်ကို ခေါင်းမာစွာ ဆန့်ကျင်တတ်ကပြီ။ စိတ်နှလုံး၏ သဘာဝခံစားချက်များအတိုင်း ပျံ့နှံ့တတ်ကြ၏။ သို့သော် ထိုသဘာဝထား ပေါ်ထွက်လာသည့်အခါတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ စူးစမ်းလေ့လာခြင်းကို ယာယီရပ်နား၍ အစည်းအဝေးကို ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့ကြကာ တစ်ဦးစီတိုင်းသည် အခြားသူများနှင့် စကားမပြောဆိုဘဲ ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းရန် သွား၍ ကွဲလွဲနေသော အချက်ကို လေ့လာသုံးသပ်ကာ ကောင်းကင်ဘုံမှ အလင်းကို တောင်းခံနိုင်ရန် အခွင့်အလမ်း ရရှိစေရန် ဖြစ်၏။ ချစ်ကပြည်ရင်းနှီးမှုကို ဖော်ပြသော စကားများနှင့်အတူ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကွဲခွာခဲ့ကပြီ။ ထပ်မံစူးစမ်းလေ့လာရန် အမေပြင်ဆုံး ပြန်လည်ဆိုတွဲကြ၏။ အချို့အချိန်များတွင် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ထင်ရှားစွာ သက်ရောက်တော်မူခဲ့ပြီး ရှင်းလင်းသော အလင်းက သမုမာတရား၏ အချက်များကို ဖော်ပြသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် အတူတကွ ငိုကြွေး၍ အတူတကွ ဝမ်းမမြောက်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယရှေ့ကို ချစ်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အချင်းချင်းကို ချစ်ကြ၏။”

“ထိုနရေရ်များ၌ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အမှုတော်ကို ပြုပြင်မှုခဲ့ပြီး သမုမာတရားသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ဝိညာဉ်တို့အတွက် အလွန်အဖိုးတန်လှပါသည်။ ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည် စမ်းသပ်ခြင်း၏ စစ်ဆေးမှုကို ခံနိုင်ရည်ရှိမည့် သဘာဝသဏ္ဍာန်ဖြစ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်ဘုံရှိ ကျောင်းတော်အတွက် လေ့ကျင့်သင်ကြားခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ဤနရေရ်တွင် ဆရာရှင်၏ ကျောင်းတော်၌ ရှိနေကပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်တူသော နည်းလမ်းဖြင့် စိတ်ပျက်ခြင်းကို ခံယူတတ်ရန် သင်ယူရမည်ဖြစ်ပြီး ဤအရာအားဖြင့် သင်ကြားပေးသော သင်ခန်းစာသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အလွန်အရေးကြီးမည် ဖြစ်ပါသည်။”

“ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်ယူရမည့် သင်ခန်းစာများ အများကြီးရှိသကဲ့သို့၊ မသင်ယူတော့ဘဲ စွန့်ပစ်ရမည့် အရာများလည်း အလွန်များစွာ ရှိကြသည်။ ဘုရားသခင်နှင့် ကောင်းကင်သာလျှင် မမှားယွင်းနိုင်သောအရာဖြစ်သည်။ မိမိတို့ စိတ်တစ်သန်တစ်ပင် ချစ်မပြတ်နိုးထားသော အမေပြင်တစ်ရပ်ကို ဘယ်သောအခါမျှ စွန့်လွှတ်ရမည်မဟုတ်၊ ထင်မပြင်ယူဆချက်တစ်ခုကို ပြောင်းလဲရမည့် အကြောင်းအခါ လုံးဝ မပေါ်လာနိုင်ဟု ထင်မပြင်ယူဆချက်သည် စိတ်ပျက်ရလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့၏ အယူအဆများနှင့် ထင်မပြင်ယူဆချက်များကို ခိုင်မာပြတ်သားသော

ဇွဲလုံလဖငြိ ဆုပ်ကိုင်ထားသရွှေ၊ ခရစ်တော် ဆုတောင်းတောင်းခံခဲ့သော ညီညွတ်ခြင်းကို
မရရှိနိုင်ကြချေ။” Review and Herald, July 26, 1892.